

Balada letní - Jahelka, Ivo

- D G D
1. Vzduch voněl senem, létem a sexem,
A G D
před svatým Jenem v kapličce smek' jsem,
G D
vzpomněl na Věnu z Prostřední Lhoty,
C G A D
co kvůli senu měl jen trampoty,
Emi F#mi Hmi G
koníčkem Venci bývaly děvy,
Gmi D Emi A
vdané, i s věnci, Marušky, Evy,
Emi F#mi Hmi G
dobýval těla jim tajným klíčem,
Gmi D Emi A
každá ho chtěla, zmámená chťíčem.
D G F#mi Hmi G D A
R: Jinak voní seno koním, jinak zamilovaným,
D G F#mi Hmi G D G A
fouká z polí, láska bolí, nevěř snům slibovaným.
2. Padala rosa, když Věna s Radkou
přes pole prosa kráčeli zkratkou,
znal Věna postup milostné lekce,
dívenky podstup překonal lehce,
jak ti dva jdouce, kam nohy je nesly,
do sena v louce v objetí klesli,
už ruka vjíždí pod riflí slupku
a pohyb hýždí natřásá kupku.
- R:
3. Frontální systém postoupil zniží,
po nebi čistém mračna se blíží,
Jeřábek děda viděl to oknem,
dostal strach, běda, že seno mu zmokne,
vyrazil chvatně, chtěl seno mít v suchu,
viděl už špatně a měl vadu sluchu,
kabát do deště popad' ze židle,
a v kůlně eště trakač a vidle.
- R:
4. Co se dál dělo, jaký byl vývoj:
na těle tělo v seně jak příboj,
a před tou kupkou bylo zřít dědu,
s vidlema v rukou z toho nedělal vědu,
i v dobrém bydle neztratil fortel,
mihly se vidle a stvrdily ortel,
pak řev Věny chlapce bolestí, zmatkem,
když vidle hladce mu projely zadkem.
- R:
D G D
*: Zpíval jsem schválně na Věny počest,
A G D
jak originálně připravil o čest,
Emi F#mi Hmi G
nebývá zvykem o noci prvé,
Gmi D Emi A D
by chlap ztratil s křikem půl litru krve.